

Recept z přehlídky: Rymbulice - dumlikačka

(pro 4 osoby) kořenová zelenina (mrkev, celer, petržel nebo pastinák), brambory, tuřín - dumlík, hrstička sušených hub, sůl, majoránka, pepř, kmín, vývar z kostí, vopich - libeček, lojová jíška, 1 - 1 1/4 l vody

Příprava jíšky: Zbytky loje z vařeného hovězího masa nakrájíme na drobné kousky a na pánvi rozpustíme. Přidáme několik lžic hladké mouky a mícháme tak dlouho, až jíška zčervená.

Zeleninu, brambory a tuřín očistíme a nakrájíme na kousky. Vše dáme i s předem namočenými houbami vařit do osolené vody nebo vývaru s kmínem a pepřem. Jíšku rozmícháme asi v 1/4 l studené vody a přes hustý cedník vlijeme do polévky. Vaříme na mírném ohni až do změknutí zeleniny. Jíška se tak provaří spolu se zeleninou a ztratí svou moučnou chuť. Ke konci přidáme špetku majoránky a nasekaný vopich - libeček. Použijeme-li místo vývaru jen vodu, pak přidáme polévkové koření.

Polévka je hustá a výživná a s chlebem se podává jako dobrá večeře.

Převzato z kalendáře Krkonošská kuchyně z Vysocka autorek Zorky Bartoňové a Jiřiny Hladíkové

pátek 19. října 2007		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Dobronín	
13:30	loučení Kouřim	malý sál
13:30	loučení Nové Homole	malý sál
14:30	vítání Dobronín	městský úřad
15:00	vítání Dobronín	před divadlem
16:00	Úžasná svatba	velký sál
16:30		
17:00	Meziměstí	
19:30	Úžasná svatba	velký sál
20:00		
20:30	Meziměstí	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna
22:30	seminář KDP	půdička

Větrník, zpravodaj XXXVIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, Josef Hejral. Tisk H&H Servis Náklad 180 ks. Cena 6 Kč.

Právě čtete

číslo 7.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVIII.

Čtvrtek 18. října 2007

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	Skopci na porážku aneb Lásky plné	velký sál
10:30	rošády	
10:45	Kouřim	
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	
13:00	příjezd Meziměstí	městský úřad
13:30	loučení Němčice nad Hanou	malý sál
14:00	loučení Defilé Pohárku SČDO	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Meziměstí	městský úřad
15:00	vítání Meziměstí	před divadlem
16:00	Skopci na porážku aneb Lásky plné	velký sál
16:30	rošády	
17:00	Kouřim	
17:30	Valná hromada Vobskočáku	malý sál
20:00	Sextánky	velký sál
20:30		
21:00	Nové Homole	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

DS Na Štaci Němčice nad Hanou

Felix Mitterer, současný rakouský autor (nar. 1948), není českému divákovi neznámý. Právě Návštěvní doba (Návštěvní hodiny), už prošla mnohými českými jevišti,

včetně komorního prostoru Národního divadla (Divadlo Kolowrat). Narozdíl od svých o něco mladších krajanů, Bernhardta, Jelinekové či Schwaba, kteří se cool a tedy velmi drsně potýkají s traumaty civilizace, má Mitterer k tragice lidských osudů podstatně vřelejší vztah. Nicméně nám se stejnou naléhavos-

tí představuje lidi, kterým se „pokazil život“. Hry zmíněných autorů jsou vždy skandální, ani Mitterer se nevyhnul podobnému přijetí některých svých her. Avšak za jednu z nich, Zpověď (o faráři pedofilovi), mu naopak v roce 2004 udělili cenu za nejlepší hru roku. Přesto se již před léty s rodinou odstěhoval raději do Irska.

Návštěvní doba je rafinovaně utkána z dialogů lidí, kteří nemají moc času na to, aby mohli vyřešit své vztahy. Sám jsem si našel i některá sociálně-politická rakouská traumata zakotvená v nacismu, buranské sebestřednosti, v konzervatismu, ale to už je jaksi navíc... V první aktovce manžel na návštěvách v nemocnici u umírající ženy pozdě pochopí, čím mu v životě byla. V aktovce druhé postupně s Mittererem odhalujeme,

co je pravou příčinou rodinné tragédie, ve třetí, v brilantní pavučině dialogů Starce a Dcery, nahlédneme tragédii otce, který „přišel o rozum“ ztrátou toho nejcennějšího - osobní svobody spojené s přírodou a životem předků, ztrátou své-

Partneři XXXVIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Tomáš Prosecký
Ořechov u Brna

UPOZORNĚNÍ

Do redakce Větrníku dorazila jakási protestní nota sekce kuchyňky, požadující po našem periodiku veřejnou omluvu v tomto čísle Větrníku, a dokonce materiální omluvu ve formě Napoleona Bonaparte. Redakce kategoricky prohlašuje, že se zmíněnými články nemá nic společného, neboť nevyšly na jejích stránkách, nýbrž na stranách konkurenčního bulvárního listu VyBul. Ten byl do včerejšího vydání Větrníku vpašován a naše redakce za jeho neověřená a neautorizovaná vyjádření nenese žádnou odpovědnost.

Naopak by mohla popotahovat zmíněnou sekci kuchyňky za nactiutržení, neboť protestní nóty byly vylepeny po celém divadle, a požadovat přiměřené vyrovnání za způsobenou újmu. Redakce tak ale neučiní a věří, že podobné útoky se již ze strany sekce kuchyňky nebudou opakovat.

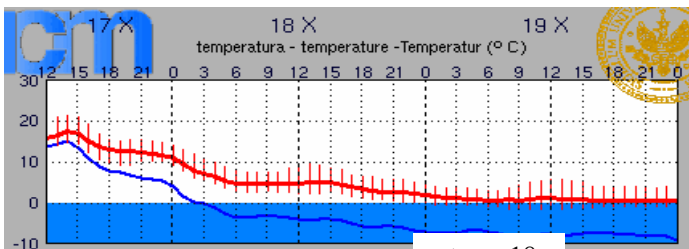
(r)

Jednička za úvod

Svou rostoucí kvalitou na sebe upozornila samostatná uvedení jednotlivých soutěžních představení, jejichž autory a realizátory jsou hostesové a hostesky vysoké přehlídky. Členové poroty se již několikrát na jejich adresu pochvalně vyjádřili. I v kuloárech přehlídky bylo konstatováno, že krátké úvody nejsou seberealizací jednotlivých hostesů či hostesek, ale podporují představení a vtipně reagují na některý z jeho rysů. I my z redakce Větrníku chválíme. (red)

Předpověď počasí na čtvrtek:

strana 18

Gratulujeme vám, jste účastníky přeměny léta na zimu ve Vysokém. Léto bylo do včerejška, od zítřka bude zima. Vyčutněte si v tom dešti chvíli podzimu.

ho statusu, ztrátou identity, jak příznačně slyšíme v metafoře monologu nad letokruhy.

Pro inscenátory úkol nesnadný. Mittererova Návštěvní doba vyžaduje samozřejmě nejen smysl pro dramatické situace, aby „šlapaly“. Vyžaduje především citlivost k postavám, jejím osudům, k příčinám a následkům jejich konání (které se již stalo

a je třeba se s ním vyrovnat). Nejlépe se herecky dařilo Zdeně Gregorové v roli Vražedkyně - byla věrohodná, pravdivá, její jednání vycházelo z vnitřního přesvědčení, z nutnosti jednat! Tato prostřední aktovka měla i zdařileji vybudovanou základní situaci. Také postavy Starce a Dcery v třetí aktovce nepostrádaly v jistých okamžicích určitou míru pravdivosti.

Škoda že se režisér nevěnoval vnitřnímu životu postav se stejnou vehemencí, s níž vytvářel „rámce“ hry, divadelně určitě poučené, ale jaksi zbytečné. V závěru hry dokonale prozradily bezradnost nápadu s postavou Osudu, který divákům

začal překážet už v mezihře první. Osud povětšinou „posunčinou“ vysvětloval věci divákům z kontextu známé, zdržoval pomalým přemísťováním rekvizit a kostýmů, zapalováním a zhaššením svíček – efektními, ale zbytečnými a zdržujícími ilustracemi, podobně jako stíno-

hrou a jakýmsi rozpočítáváním, která že aktovka přijde právě na řadu. Osud dokonce vstupoval i do jednání postav, bohužel i trochu neférově (drastické zpodobení smrti manželky v aktovce první...)

Inscenace končí písničkou zmateného starce, jehož smysly zničil „civilizační rozvoj“. Škoda že režisér, byť bychom mohli mít k jeho pochopení hry mnoho výhrad, ošidil soubor o spontánnější potlesk publika, které by jistě ocenilo řadu zajímavých hereckých akcí. Místo toho jsme museli čekat, až si Osud sbalí svých pět švestek.

Alexandr Gregar

strana 3

Michal Sopuch

DS Na Štaci

Němčice nad Hanou

Vloni jsem se byl podívat na němčické přehlídce, kde jsem zhlédl i vaše provedení Jakuba a jeho pána. Bylo to výborné představení. Jak se vám dělala Návštěvní doba?

Mně se to zkoušelo strašně dobře. Jde vlastně o tři jednoaktové hry, původně to byla tetralogie. Vzhledem k tomu, že ty příběhy jsou i hodně psychologické, tak každý pár zkoušel odděleně a až asi čtrnáct dnů před premiérou jsme intenzívně zkoušeli i propojení příběhů, které jsme si tam dodali, takovou linku osudu.

Kde všude jste hru uvedli?

Vyhráli jsme s ní náš, němčický Hanácký divadelní máj, to znamená přímý postup sem. Teď

jsme hráli v Boleradicích. V Beskydském divadle v Novém Jičíně jsme měli tři představení, z nichž dvě byla pro střední školy a třetí bylo večerní. A v druhém pololetí tam pojedeme zřejmě znovu.

Takže ve Vysokém to bude kolikátá repríza?

Myslím, že sedmá.

Z toho vyplývá, že Návštěvní doba je už celkem „vyhraná“ záležitost.

Docela ano, ale my mezi jednotlivými představeními hodně zkoušíme. Snažíme se najít vzhledem k velkému zaneprázdnění herců co nejvíce volného času, ale víkendy vyžadují naše přítelkyně a rodiny, takže ne vždycky o nich můžeme zkoušet, ale alespoň jednou měsíčně jezdíme hrát před lidi. Takže zkoušíme, kdy se dá.

Ve Vysokém jste už poosmé, takže tu už máte něco za sebou. S jakou jste sem přijížděli tentokrát?

Ve Vysokém byli asi jen dva nebo tři členové souboru, většina

jeho podobách. K dalším jednotlivým prvkům patří čas, ve kterém se odehrávají – návštěvní hodiny ve třech odlišných, zajímavých prostředích. Nad jednotlivými příběhy stojí rámec funkční scény s využitím stínohry a postava Osudu, která všemi příběhy prochází.

Zabývali jsme se výkladem obsahu jednotlivých povídek a diskuzí nad jejich tématy. Při intenzivním potukávání kapek do střechy nad námi jsme pak došli k závěru, že druhá a třetí aktovka byly více autorsky zdařilé, a proto celek samotný působil nevyrovnaným dojmem.

*Za kurzisty pod vedením
Rudolfa Felzmana Košonek*

Vobskočáci pozor!

**Hromadné valení
respektive valné hromadění
se bude odehrávat
dnes od 17.30 hodin
na malém sále Krakonoše.**

**Nezapomeňte
na příspěvky –
finanční i do diskuse.**

**Současně proběhne
křest knihy**

Kale i kyselo

Jisté pravdy

Zaručený zdroj nám řek,
on že na ni dostal vztek.
Jo, a ona s jiným – zase...
Do hotelu přišlo prase

s objednávkou na salónek!
A ten – no – má nový domek,
byl přece s ní – a pak – jak víme,
řekli – my se vyměníme!

S ní je ona! A maj dítě!
Žena našla v tangách nitě,
co z pravého byly zlata.
Manžel jí je – natotata
prodal – koupil hotel v Praze.

Na Vysokém bude draze!
Budou tu sníh dokupovat,
by si mohli zalyžovat.
No – ti, co tu všechno koupí.

Jiný noviny jsou skoupý –
nemaj zprávy zaručené.
Říkej, že jo – my zase, že ne!
My ty zprávy vždycky máme,

když ne – tak je uděláme.
Řeknem – naznačíme toto,
k tomu „zcela jasné“ foto.
Ať se pravda šíří dál!

Kdopak by se soudů bál?
Zaručený zdroj nám řek:
Čuba mňoukla – kocour štek...

-jh-

HEJ!

(na melodii Strojvůdce Příhoda)

Hej, dramaturgové - režiséři,
techniko, nápovědy i aktéři,
hej, bando ochotníků převeliká,
všimněte si, jak to děsně utíká.

Je to sotva týden, co jsme přijeli,
v kufrech čisté prádlo, všichni veselí,

Krakonošovo divadlo svítilo,
nám všem bylo zase spolu přemilo.

Ref. I:

Čas je vůl – to je jednou jisté,
hned je půl – hned je celá pryč.
Chce to hůl – být na správném místě,
země se dál točit bude jako míč.

Hej, vy všichni, abyste to věděli,
sejdeme se tu již za rok necelý.
Od Vánoc už se to k říjnu zas valí,
tak koukejte, byste si tu zahráli.

Možná že nás zas o pár miň přijede,
s tím bohužel nikdo z nás nic nesvede.

Tady ale budem zase pospolu,
my i ti, co už odešli „nahoru“.

Ref. I: Čas je vůl...

Až zaslechnem Krakonoše volání,
my, blázni – i když ne z povolání,
naložíme kufry, bágly, spacáky,
vyrazíme za svými Vysočáky.

Ref. II:

Čas vem ďas – vymyslel ho člověk
a kdo z vás ví, jak z něho pryč.
Skáče rád – o vteřinu – o věk,
protože se země točí jako míč.

-jh-

Do pátku lze doplnit

Do Vysokého dorazil Jiří Valenta z Artamy, jenž společně s kolektivem je autorem knihy Bibliografie českého amatérského divadla. Databáze se stále doplňuje a opravuje. To byl důvod, proč ještě s kolegou přijel na přehlídku a rozbil svůj hlavní stan v bývalých prostorách spořitelny na vysockém náměstí - oba je tam najdete ještě dnes a zítra dopoledne.

„Pak mám ještě jednu informaci – letos jsme v Miletíně otevřeli divadelnické muzeum, kam vás tímto chci samozřejmě pozvat, a rád bych provedl nenápadně nábor lidí, kteří by pro toto muzeum chtěli nějakým způsobem pracovat,“ řekl Jiří Valenta. (jn)

Glosa z půdičky: Návštěvní doba

Na půdičce jsme si nejprve definovali tvar inscenace – jedná se o tři jednoaktovky se společným tématem lidského egoismu v různých

z nás je tu poprvé. Já osobně jsem tu také poprvé a za sebe mohu říci – těšil jsem se. Samozřejmě na Krakonoše, ale především jsem byl zvědavý, jak vypadá přehlídka, protože má ohromnou tradici.

A jaký je váš dojem?

Krásné počasí i příroda, parádní lidi a skvělý servis kolem. Výborná přehlídka.

Dobrá, nebudu vás už trápit a přeji zlomte vaz.

Čert vás vem.

(pehe)

TO NEJLEPŠÍ NAKONEC

Středa večer

Jak se těšíte a o čem myslíte, že Návštěvní doba bude?

Jsmo z Nové Paky, jsme tady rádi, věříme, že se to všem bude líbit, protože jsme u vás spokojení.

Nevíme zatím, co to bude, ale jinak se těšíme, my máme divadlo rádi.

Návštěvní doba bývá takhle v nemocnici, a co když to bude ono, nějaký takovýhle šlágr. Objednávali jsme z internetu.

Loni se nám to líbilo, tak jedeme znova.

To si nedovedu představit.

Opravený divadlo je překrás-

ný.

Těším se moc, ale nevím, co dávají.

Ještě jsme to neviděli, tak se jdem podívat.

Co to může bejt? Napovězte mi.

Jak se vám divadlo líbilo a co nebo kdo nejvíc?

Jsem z toho rozpačitý. Je to pěkné, je to krásná práce udělaná, ale zvolili si těžkou hru. Ale dobře to zvládli. Začátek slabý, to nejlepší bylo nakonec.

Ten muž z poslední role, pan Jiří Chytil. Jeho čtení ze dřeva zasloužilo ovaci. Z žen Jitka Borovičková.

To je vina režiséra, to není vina herce, litoval jsem Jaroslava Lejnar, režisér mu dal špatný nástup. On se styděl na začátku a pak se tak neprojevoval. Měl se stydět celou hru, anebo vůbec ne.

Bylo to hrozný, vůbec se nám to nelíbilo. Hudba hlasitá, to pískání a chození tam zbytečný, zdržovalo,

nemělo to šmrnc. Prostřední nebylo slyšet vůbec nic. Ten pán mluvil hrozně potichu. A první nebylo vůbec o ničem. Osobně se mi to nelíbilo.

Jsem z divadelního spolku v Poníklý. Ta poslední scénka byla krásná.

Bylo hrozné, nebavilo nás to, každá scéna byla jiná a už jsem tam usínala. Malinko se mi líbila žena v klobouku, ale jinak žádná postava.

Moderní, ale dobrý. Jsme starý, takže jsme z toho byli překvapení, je to jiný. Potichu mluvili a já špatně slyším. Ten pán z blázince to zahrál supr, s veškerou vervou. Snažili se zahrát hezky.

V Mladý Boleslavi je divadlo jak malý národní a někdy to tam taky nestojí za nic.

Líbilo se mi moc, jak měli vyřešenou scénu. Nelíbilo se mi to opičení po Kytici se sfoukáváním svíček.

Nejvíce se mi líbily ty poslední dva. Všichni byli dobrý.

Čestinka a Nicolky

KUŘÁK URČITĚ

Pohárek poprvé

Co očekáváte? Těšíte se?

To určitě bude nějaké překvapení.

Humor, legraci, životní filozofii, trochu nadhled nad vztahem muž s ženou, tak uvidíme.

Na monologu se obzvláště těším, protože tam mám jednu milou známou a jsem na ni zvědavá, jak nám zahraje divadlo. Očekávám hezký zážitek.

Myslím si, že to bude super. Že to bude vtipné, veselé a že to bude mít něco do sebe.

Jdeme fandit Děčínákům. Jsme z Děčína.

Já už jsem to viděl. Těším se.

**Letošní kulatí jubilanti
Blahopřejeme!!!**

Jedni z těch, kteří k přehlídce také patří

Jelikož je to Pohárek a budou tam mladí, které pořádně neznám, nový objevy, velice se těším.

Mohlo by to být zajímavý podle názvů a podle představení.

Která část představení se vám nejvíc líbila?

Nevím, které by mělo být nejlepší, jsou všichni výborní.

Bylo to první, které jsem zhlédla, a bylo to úžasný. Moc se mi líbil poslední výstup.

Ten kuřák, určitě. *A kouříte?* Ne-kouřím. Kouřila jsem, ale teď jsem přestala.

Třetí. Celý jsem to neviděl.

To poslední s kuřákem.

Poslední byl bezvadný, to bych si i zahrála.

Jak se líbil klavírista?

Klavírista je myslím velice výbornej.

Bylo to slušný.

Líbil. Moc.

Zkritizovali byste něco?

Určitě, ale nedělám to.

Snad ani ne, hráli prostě dobře.

Kačka Ž. s Barčou V.

Pohárek podruhé

Jak se těšíte na Pohárek?

Nevím, na co jdu, o čem to bude, nějaký monolog.

Slyšel, je to dobrý. O čem může

být takový monolog?

Jaké představení se vám nejvíc líbilo?

Nejvíce se mi líbili Dva.

Včerejší.

Druhé vystoupení, ale nevím, jak se to jmenovalo a Dámský krejčí.

Jak se Pohárek líbil?

Pohárek se nám moc líbil. Nejvíce ta žena v červeném.

Bylo to skvělé. Věřím, že v té soutěži uspěli ti praví. Já nejsem fanda cigaret, ale to bylo nejlepší.

Byl bezvadný, asi ze všech divadel, co jsem viděla. Ten s tou cigaretou byl nejlepší a ta v černém se mi asi líbila nejméně.

Čestinka a Nicolky se s vámi letos loučí

Potkali jsme umění

„Moc vám děkuji, že jste mi objevili autora, který mi nějak unikl,“ přiznala s vděčností Divadelnímu spolku Prkno z Veverské Bítýšky porotkyně Máša Caltová. Dodala, že Jim Cartwright není právě nejvyhledávanějším autorem na světových či českých jevištích, dokonce ani amatérští divadelníci ho ještě příliš neobjevili. Až na výjimku, kterou je Veverská Bítýška: „Už když jsem četla text, byla jsem okouzlena, protože je to dle mého názoru naprosto výtečně napsaná hra. Současný trend dramatické tvorby je spíše černobílý a vyplývá z něj, že vlastně nic nemá smysl. Cartwright má ve své hře však i humor, přes nějž nám, divákům, dochází, jak je ten příběh vlastně moc smutný. A to je právě moje krevní skupina,“ konstatovala plzeňská dramaturgyně.

Nejprve prý četla první verzi překlada z roku 1993 a na přehlídku do Vysokého přijela bez znalosti režijních úprav Pavla Vašíčka. „V původním textu je totiž postava chlapce, kterého opilec zapomene v hospodě. Malá, epizodní role, avšak pro příběh nesmírně významná. Považuji za geniální vyměnit ho za dřevěného koníka – to mě naprosto vzalo,“ dodala Máša a předeslala, že teď řekne pouze svůj názor, neboť chce vy-

volat polemiku: „Nelíbilo se mi vyznění celé hry. Důvodem nenálosti hlavních postav je to, že on v době, kdy ona byla v kómatu, nechal spálit mrtvé tělíčko jejich dítěte. Nezdá se mi, že by tahle věc mohla být důvodem tak velké nenálosti a sedmiletého mlčení.“

Porotkyně také ocenila skvělé výkony obou herců a zvláště fakt, s jakou bravurou a pomocí jednoduchých kostýmních změn zvládali měnit charaktery i fyziognomii postav.

Jiří Hraše řekl, že viděl vynikající sérii etud a skvělou příležitost pro herce. „Velmi bych se však přimlouval za vyloučení hry s publikem a spíše bych se více soustředil na hraní se židlemi,“ uzavřel své slovo ke hře porotce.

I Saša Gregar nejprve poděkoval za představení a uvedl, že po dlouhé době se on i ostatní na Vysokém dotkli umění. „Tentokrát to nebyla jen zábava, ale dotkl se nás příběh tak silně prožitý uměním herců,“ řekl porotce, jenž zařadil hru do kategorie malé příčiny – velké následky. „Trošku diváka napínáte, aby přemýšlel, o co půjde, až mu dojde, že nesleduje etudy, ale má před sebou hluboké příběhy. Vypadá to sice, že to bude švanda, ale najednou je jasné, že nikoli.“

Petr Kolínský prohlásil, že kdyby bylo na jeho rozhodnutí, tak by mlčel: „Mě tak zasáhlo představení,

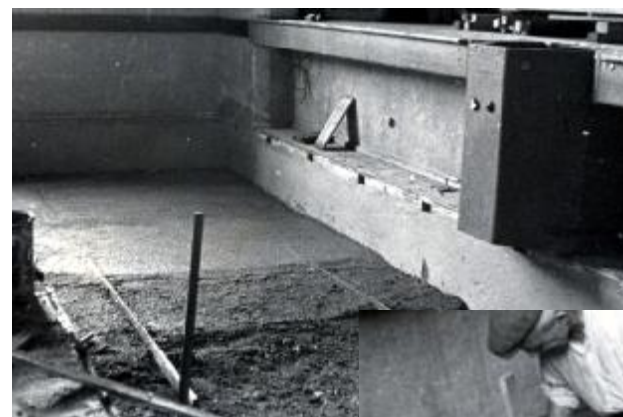

dneska,“ vzpomíná na padesátá léta nestor zdejšího divadelního spolku.

A co bylo tou další velkou opra-

osvětlovací i zvukovou techniku a nová podlaha na jevišti. Nesmím zapomenout ani na novou střechu. Přesně si nepamatuji, ve kterém roce se opravovala, ale bylo to někdy před tou elektrinou. Původně byl na střeše eternit, ale už měl také svoje odslouženo a do divadla hodně zatékalo. Tak se

udělala plechová střecha ze šablon. Bohužel ty už dnes také úplně nevyhovují. Vždyť taky část nám jich

letos odnesl Kyrill, tak máme teď kus z plného nového plechu, kus tvoří ještě ty tehdejší plechové šablony.

(pehe)

vou? „To bylo v roce 1985. Tehdy už dosluhovalo dosavadní elektrické vedení v celém baráku, a tak se udělalo nové. Zároveň s tím se udělalo i ten kamrlík nahoře pro

Velké opravy byly už tři

Vy, kdo jste přijeli do Vysokého a začali obdivovat vypulírovanou

budovu divadla Krakonoš, jste jistě zaznamenali, že ta krása je výsledkem rozsáhlé rekonstrukce. Ve Větrníku jsme vás o ní informovali. Hovořili jsme o ní jako o velmi významné, neb první od stavby divadla v roce 1925. Ale pak jsme ještě mluvili s velkým pamětníkem osudů divadelní budovy a dozvěděli se, že skutečnost je trochu jiná, bohatší. Ten, koho jsme zpovíдали, je Josef Hejral st. Tak jak to tedy bylo s těmi opravami?

„První velká akce stavebního charakteru byla v roce 1957 a byla

jí instalace ústředního topení. Do té doby se topilo pouze lokálně, to znamená v kamnech, a ta stála vlastně téměř v každé cimerce v baráku. Dvoje kamna byla ve velkém sále, další na jevišti, po jedné v šatnách hereckých i v té divácké, na malém sále. Instalace topení se připojila k opravě podlahy ve velkém sále. Tam se totiž v době kolektivizace vesnice naváželo obilí ze širokého okolí – všichni sedláci ho sem museli dovézt, protože tehdy všechno patřilo všem. No a podlaha pod

tím složeným obilím v sále, kde

bylo vlhko, shnila. Tenkrát byl na výboře pan Štekr a ten prosadil, že když se bude dělat nová podlaha, tak se zároveň udělá i to ústřední topení. A to byla tehdy velká věc. Nebylo to tak jednoduché jako

že když vás jen zahlednu, tak mě ještě teď mrazí. Ze scénografického hlediska můžu jen říci, že je pro vás nevýhodné zdejší poměrně vysoké jeviště, na němž stojí ještě barový pult, který postavu z pohledu prvních

řad zakrývá skoro celou. Ocenil jsem také důsledně provedené kostýmy. Musím říct, že jsem sice viděl amatérské divadlo, ale výkony herců jsou mnohdy reálnější než leckteré profesionální.“

I půdičkový lektor Rudolf Felzman konstatoval, že představení Dva Veverské Bítýšky vyšlo z jejich rozpravy s velmi lichotivým výsledkem: „Ano, přitakáváme zábavnímu divadlu, ale najednou jsme byli rádi, že po čtyřech dnech můžeme v divadle opět přemýšlet. Všichni jsme se dohodli, že jsme viděli představení, které nás okouzlo hereckou invencí obou představitelů, ale i skvělou prací režiséra.“

„Diskuse, která mezi námi probíhala a probíhá, svědčí o tom, že nás vaše představení zasáhlo. O některých stačí říci – bylo dobrý, blbý... Ale nastanou chvíle, kdy představení rezonuje, vyvolává ve vás otázky a pokud jste alespoň poučeným divákem, začnete

přemýšlet, jak bych to dělal já, či mohl bych s tím vůbec něco udělat? Chci říci, že toto představení bylo prostě inspirující, ve své vnitřní struktuře bylo lidsky bohaté,“ shrnul všechny příspěvky do dopoledního semináře předseda odborné poroty František Laurin.

„Na divadle profesionálním i amatérském je nádherné, že můžete vidět herecký výkon, kdy o jedné replice napíšete celou stránku nebo o celém charakteru pouhé čtyři věty,“ řekl divadelní režisér. Konstatoval, že se i přímo v porotě rozvinula diskuze o tom, kdo je skutečně vinen. „To se těžko dá někdy už zjistit a dořešit. Pro ženu je tragédie, že neměla možnost se rozloučit se svým dítětem, což jí může způsobit celoživotní trauma a pak nemusí vidět objektivně,“ řekl na závěr semináře František Laurin a dodal, že svou mnohmluvností se snažil vzdát hold brilantním hereckým výkonům.

(jn)

Konkurence profíkům

„Jsou představení, která si člověk bude po celý život připomínat. Mezi ta moje patří například Bolehradický Rok na vsi a teď tam bude i vaše hra Dva,“ řekl Divadelnímu spolku Prkno Veverská Bítýška na včerejším loučení Vlastík Ondráček. Svatka Hejralová zase podotkla, že člověk tím, že taky hraje divadlo, občas z hlediště hledá chybičky na představení toho druhého. „V úterý jsem na to ale zapomněla a jen jsem si to vaše divadlo vychutnávala.“

Hostes Petr na soubor žaloval, že se smál Krakonošovi stojícímu na balkóně vysokého divadla při vítání. „Když on neměl nožičky,“ podotkl někdo ze souboru z Bítýšky. Snad jen tak skvělé představení mohlo tuto urážku Pána hor smýt.

Svatka si tentokrát vzala na starost i přípitek. „Na návrat a na amatérské divadlo, které ve vašem případě může směle konkurovat profesionálům,“ pozdvihla sklenici ředitelka přehlídky (jn)

JV na třetí

Včera odpoledne byly vítány hned tři soubory – přesněji dva

soubory, Mrst'a Prst'a z Kouřimi spolu s Ženským amatérským spolkem z Nových Homolí, a jedno společenství účastníků soutěže Defilé Pohárku

SČDO, jež bylo nesoutěžním hostem přehlídky. Když tři soubory,

tak i trojčlenný vítací sbor. Tohoto ceremoniálu s noblesou sobě vlastní se zhostili tři JV – Jaroslav Vondruška a Janové Vavřkové. Jako tři sudičky oznámili světu, kdo a co bude na vysokém jevišti hrát, a předpověděli i další osudy účinkujících. A nakonec všem sborově popřáli zlomte vaz.

(jn)

